

EXplicat egregiè ibidem Augustinus, quomodo
 Apostolus Vetus Testamentum dixerit à monte
 Sina in servitute generans, respiciendò nimirum
 ad Mosis ministerium, quò is serviit ad publicandam
 populo Israël legem, sub quâ conclusi tenebantur I-
 sraelitæ duri cordis homines, *cùm Deo placuit usq̄*
ad plenitudinem temporis, promissis terrenis tanquam
in premio constitutis promissa velare cœlestia, Et po-
pulo terrenis bonis inhianti, Et præterea durum con-
habenti, quamvis spiritalem tamen in tabulis lapi-
deis legem dare, loquente sic Augustinò l. c. Ex illâ
 servili legis conditione non poterat Spiritus adopti-
 onis Israëlitis contingere, sed Spiritu timoris confi-
 gebantur, utpote cùm semper prævaricarentur, &
 Dominus eos coërcere instar Heri severi cogeretur,
 Jerem. XXXI. 32. Nihilominus si Vetus Testamen-
 tum accipias pro illâ temporum dispensatione ac œ-
 conomiâ, quæ post Protevangelium de semine
 mulieris, cujus luculenter Abrahamo declarata est
 promissio, cœpit, ac in Mediatorem credere homi-
 nes docuit, *usq̄ ad Johannem Baptistam, tanquam*
præteritæ dispensationis limitem quendam, qui medi-
atorem ipsum non aliquâ umbrâ futuri vel allegoricæ
significatione, vel ullâ Propheticâ prænunciatione
ventu

ventu